

[Waldorff]

at sige: dette felt må ikke indvindes før år 2018 – så vil A. P. Møller med rette kunne påberåbe sig, at man har investeret i feltet, og at man derfor har krav på en indvinding fra det samme felt i den resterende del af bevillingsperioden for at kunne få sine udgifter dækket ind.

Det afgørende er, at vi får et svar på det, som ministeren ikke har villet svare på i udvalget, nemlig: er det en vurdering af det enkelte felt og økonomien i det enkelte felt, eller er det en samlet vurdering af DUCs aktiviteter? Det vil være fuldstændig uacceptabelt, hvis man står i den situation, hvor DUC naturligvis har tjent godt på sine aktiviteter i Nordsøen, at man med henvisning til, at det enkelte felt skal kunne forrente sig, kan slæbe staten for en voldgiftsret. Og specielt uacceptabelt er det selvfølgelig, hvis det faktisk viser sig, at staten taber en sådan sag for voldgiftsretten.

Jeg mener, det er afgørende, at man får en bekræftelse på, at det er en vurdering af DUCs aktiviteter som sådan, der skal være grundlaget for, om man kan bruge § 14. Hvis ikke vi får bekræftet, at det er DUCs aktiviteter, altså DUCs aktiviteter i deres helhed, der er afgørende, så vil en voldgiftsret kunne henvise til, at man står med en aftale med A. P. Møller og med en lovgivning, som begge dele i hele opbygningen af regelsættet og den samlede regulering omkring indvindingen bygger på vurdering af enkeltfelter. Alle regler for rapportering og frister for start på indvindinger går alle sammen på det enkelte felt. Hvis ikke der findes et præcist fortolkningsgrundlag, kan ministeren ikke i dag regne med tillid, hvis han påstår, at voldgiftsretten til sin tid vil anlægge en fortolkning, som går på DUCs samlede aktiviteter.

Når jeg er meget interesseret i det her, er det, fordi jeg godt ved, hvad ministeren har svaret i første omgang, altså før vi fik ændringsforslaget. Det er stadig væk den 18. marts 1981, og det er stadig væk sp. 8169, hvor jeg læser videre i energiministerens svar. Han siger:

»Her må svaret simpelt hen blive ja.« – altså at man kan bruge §§ 14 og 15 – »Der er som en del af forhandlingsresultatet åbnet for, at denne samfundsmæssige ressourceforvaltning også gælder DUCs aktiviteter, kun med den ene reservation, som også er angivet i bemærkningerne til § 40 i undergrunds-

loven, som blev fremsat i går, at der skal være et hensyn til den økonomiske bæredygtighed i DUCs aktiviteter som sådan . . .«

Altså ikke ud fra en vurdering af det enkelte felt. Men siden har vi spurgt til det, og ministeren har sagt i en besvarelse, at han ikke på forhånd kan vide, hvad der i den konkrete situation vil være i statens interesse, og »derfor finder jeg det hverken forsvarligt eller hensigtsmæssigt på forhånd at fastlåse det nærmere grundlag for dette skøn.«

Jeg vil godt lige præcisere, hvad det er, ministeren faktisk siger. Han siger: Vi ved ikke på forhånd, hvilken fortolkning af dette spørgsmål staten har mest gavn af. Derfor venter vi – underforstået: i tillid til, at det, staten har mest gavn af, det vil voldgiftsretten følge. Selvfølgelig vil den ikke det. A. P. Møller er da ikke så tåbelige, at de indgår en aftale, hvor staten står med muligheden for i en given situation at vælge den bedst tænkelige for staten af to fortolkningsmuligheder. Det har aldrig fungeret sådan, og sådan vil en voldgiftsavgørelse aldrig nogen sinde falde ud. Jeg må sige, jeg fortolker det som et forsøg på at dække over, at man har kvajet sig.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Det, jeg gerne vil have at vide af hr. Waldorff, er: hvordan kan A. P. Møller med rimelighed forventes at ville tømme den danske undergrund for olie? Hvis det virkelig er hr. Waldorffs mening: hvad skal vi så med dette lovforslag? Det er jo et meget beskedent areal, A. P. Møller har fået lov til at beholde. Derfor synes jeg, det ville være rimeligt for offentligheden at få at vide, om hr. Waldorff virkelig mener, at A. P. Møller er i stand til at tømme dansk undergrund for olie. Så er hele dette lovkompleks jo fuldstændig tåbeligt.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Vi kan ikke vide, om det vil være muligt for DUC at tømme Nordsøen. For det første kan vi ikke vide, i hvor høj grad de kan ekspandere. For det andet kan vi ikke vide, hvor store reserver der faktisk er til stede. Den aftale, som er indgået om tilbagelevering af arealerne, giver ikke staten nogen